نسبت به همه اهانت‌ها حساس باشیم

روز گذشته محمد مخبر، معاون اول دولت سیزدهم به سخنانی که در نشست پزشکیان با فعالان سیاسی بیرجند نسبت به دولت سیزدهم مطرح شد، واکنش نشان داد و نوشت: «از آقای پزشکیان... انتظار می‌رود نسبت به پاسداشت حرمت‌ها به‌ویژه در جلساتی که در حضور ایشان برگزار می‌شود، حساس باشند... صیانت از حرمت خادمان صادق ملت، فراتر از دفاع از یک فرد یا یک دوره خاص است؛ این امر در حقیقت پاسداری از شأن جمهوری اسلامی، سلامت فضای سیاسی کشور و احترام به ارزش‌هایی است که وفاق حقیقی بر پایه آن‌ها استوار می‌گردد.» در کنار او محمدمهدی اسماعیلی، وزیر ارشاد دولت سیزدهم هم «سکوت مسئولان حاضر در جلسه» را غیرقابل توجیه و غیرقابل پذیرش دانست. این واکنش‌ها در کنار بیانیه‌های مجمع نمایندگان طلاب و فضلای خراسان جنوبی و بسیج دانشجویی دانشگاه بیرجند در محکومیت این رخداد و ضرورت برخورد قاطع با گوینده سخنان بود. آنچه این همه نسبت به آن واکنش ایجاد شد سخنان محمدرضا آقاابراهیمی، یکی از فعالان ستاد پزشکیان در جلسه دیدار فعالان سیاسی بیرجند با رئیس‌جمهوری است که در توصیف دولت سیزدهم از اصطلاح ویرانگر و ضدایرانی استفاده کرد و گفت: «هنوز گلوگاه‌های حساس اقتصادی شما در چنگال برکشیدگان آن دولت ویرانگر و ضدایرانی آن مرد رفته است و...» سخنانی که به‌ویژه درباره استفاده از لفظ «ضد ایرانی» قابل نقد است. اما اینکه حساسیت‌ها آنقدر بالا رفته، جالب است و اگر از فعالان سیاسی استانی بگذریم همین موضعگیری چهره‌های سیاسی می‌تواند در بهبود اخلاق در فضای سیاسی امیدآفرین باشد. امید به اینکه نسبت به همه توهین‌ها، اتهامات و بی‌اخلاقی‌ها که در فضای تعاملات و سخنرانی‌ها صورت می‌گیرد؛ این چنین حساسیتی بروز پیدا کند و مثلاً آنجا که نسبت خیانت به رئیس‌جمهور و وزرای دولت اسبق داده می‌شود هم همین قدر قاطعانه موضع‌گیری انجام شود تا در این موارد هم تلاش شود «شأن جمهوری اسلامی» و «سلامت فضای سیاسی کشور» حفظ شود.

گفت‌وگو

آقاجری: الجابری معتقد به تحول شریعت بود

سیدهاشم آقاجری، فعال سیاسی و استاد تاریخ دانشگاه تربیت مدرس درباره نگاه حاکم بر کتاب «دین و دولت و کاربست شریعت»، و«نسبت دین و دولت» در دیدگاه نویسنده و آنچه در جامعه ما به عنوان «جدایی دین از سیاست (یا از دولت)» مطرح می‌شود، به خبرنگار هم‌میهن گفت: «جابری از روشنفکران مسلمان عرب مطرح است که چند سال پیش درگذشت و همانطور که در عنوان پیداست یکی بحث دین و دولت را مطرح می‌کند و تفکیک بین این دو حوزه را شرح می‌دهد و سپس بحث شریعت را مطرح می‌کند که کاملاً با مثلاً اخوان‌المسلمین و بنیادگراها و سلفی‌ها و... مرزبندی دارد. چون ممکن است دولتی الزاماً با نهاد دین ادغام نباشد اما به عنوان یک منبع حقوقی به شریعت مراجعه کند چنانچه ما در حکومت پهلوی بخشی از قوانین‌مان منبعث از فقه و شریعت بوده است. به هر حال این بحث حقوقی است و بحث دولت بحث سیاسی است. در بحث حقوقی جابری به شدت معتقد است که این شریعت باید دچار یک تحول اساسی شود و بر مبنای عقل و مصلحت تعریف شود. به هر حال جابری سنی است و در چارچوب اهل سنت بحث می‌کند. فکر می‌کنم کار آنها از این جهت تا حدودی آسانتر است. برخلاف تشیع کلاسیک که در نظریه امامت و نبوت و حکومت حضرت محمد را دارای یک خاستگاه می‌داند و یک منشأ برای آن قائل است و در تشیع این همانی دین و دولت به نظریه امامت معصوم منتقل می‌شود اما در اهل سنت، از سقیفه به بعد این دو از هم تفکیک می‌شود و در خلافت‌های اسلامی سنی فقیه و مفتی مستقل از خلیفه است. البته در تاریخ ایران هم عملاً فقیه و سلطان از هم مستقل بودند اما در نظریه ولایت فقیه این‌ها کاملاً در هم ادغام شدند. در جهان اهل سنت به لحاظ نظری و تئوریک امکان بیشتری برای جدایی وجود دارد. در گذشته و در تاریخ تشیع و تاریخ ایران عملاً ساختار دوگانه فقیه(نهاد فقاهت) و سلطان وجود داشت و اتفاقاً یکی از عواملی که باعث می‌شد در تاریخ ایران اسلامی و تاریخ اسلام یک public sphere یا یک سپهر عمومی جدی داشته باشیم نهاد فقاهت و روحانیت بوده است. نهاد فقاهت، نهاد قضاوت، قاضی مفتی و فقیه باعث می‌شد که به گفته ساموئل آیزنشتات این سپهر عمومی شکل بگیرد که در نظریه دکتر کاتوزیان «نظریه استبداد ایرانی» کاملاً مورد غفلت قرار گرفته است.» آقاجری در پاسخ به این سوال که «رابطه دین و دولت سالیان سال است در کشور ما به انحای گوناگون مطرح شده است؛ آیا به نظر شما کشور ما و جمهوری اسلامی به سمت پذیرش چنین تغییری (جدایی دین و دولت) می‌رود؟»، گفت: «بر اساس قانون اساسی فعلی چنین چیزی ناممکن است. به‌دلیل اینکه اساس نظام جمهوری اسلامی و قانون اساسی مبتنی بر وحدت دین و دولت است که در نظریه ولایت مطلقه فقیه فرمول‌بندی شده است. بر اساس این قانون اساسی و اصول لایتغیر و ثابت آن چنین امکانی وجود ندارد؛ مگر اینکه روزی تصمیم گرفته شود که از این قانون اساسی عبور کند که من با سازوکارهای درون سیستمی چنین چیزی را نمی‌بینم اما خارج از چارچوب سیستم سیاسی بخواهیم نگاه کنیم با توجه به فرآیند سکولاریزه شدن جامعه ایران فکر می‌کنم افق آینده ایران بیش از گذشته پذیرای نوعی جدایی و تفکیک دو نهاد دین و دولت است.»

محمدعابدالجابری
نویسنده کتاب

نقدی بر کنشگری سیاسی آقاجری

حسین مفتخری، استاد بازنشسته دانشگاه خوارزمی: دو سه سالی است که بعد از بازنشستاندگی (بازنشستگی اجباری) دیگر جایی نمی‌روم اما هر جلسه‌ای که دکتر آقاجری بودند من بر خودم لازم دیدم برای دیدار ایشان بشتابم. ایشان هم مقام استادی و هم مقام دوستی برای من داشته‌اند (اگرچه به صورت دانشگاهی استاد من نبودند). شخصیت‌های بزرگ آدم را تحت تاثیر قرار می‌دهند و من آقای دکتر آقاجری را قلباً دوست دارم. تصورکنید دکتر شریعتی که در ۴۰ سالگی از دنیا رفت اگر تا ۹۰ سالگی زنده بود به کمال پختگی می‌رسید و بهره متفاوتی از او می‌بردیم. آقای دکتر آقاجری ذهن بسیار خلاقی دارند که روزبه‌روز در حال غلیان است و از خدا می‌خواهم عمر طولانی به ایشان دهد که ما بتوانیم از افکار و اندیشه‌های ایشان بهره ببریم. آقای دکتر آقاجری را از سه جایگاه یا سه نقش می‌شود مورد بررسی قرار داد، که من فقط سرتیترها را بیان می‌کنم. ۱- شخصیت آقاجری ۲- آقاجری به عنوان یک آکادمیسین و استاد دانشگاه ۳- آقاجری به عنوان یک کنشگر سیاسی و اجتماعی.

۱ در مورد آقای دکتر آقاجری سه «ص» در شخصیتش هست. اول صداقت. دوم صراحت و سوم هم صمیمیت. ایشان اهل دودوزه‌بازی نیست و بی‌شیله‌پیله است. ایشان صریح حرفش را می‌زند و اهل این نیست که یکی به نعل و یکی به میخ بزند. اینگونه نیست که برای خوشامد کسی حرفی بزند و آنچه را که تشخیص می‌دهد که ممکن است اشتباه باشد به صراحت بیان می‌کند. من از دهه ۶۰ که ایشان به دانشگاه تربیت مدرس می‌آمد متوجه شدم ایشان آهن‌ربای قوی‌ای دارد که آن صمیمیت است. حتی به نظر من آنها که از لحاظ سیاسی با ایشان مشکل دارند نمی‌توانند صمیمیت ایشان را نفی کنند.

۲ دکتر آقاجری به عنوان یک آکادمیسین حرکت افقی در روند توسعه رشته تاریخ در دوران بعد از انقلاب نداشته است. مثلاً بیاید و درسش را بدهد و برود و به فراموشی سپرده شود. ایشان علاوه بر اینکه در رشته تاریخ به عنوان یک استاد تحول ایجاد کرده است، نقش اساسی در تغییر پارادایم تاریخ‌نگاری بعد از انقلاب دارد. ما استادان بسیار خوشنامی داریم که مورخ هستند و کتب تاریخ می‌نویسند اما با مبانی آن آشنایی ندارند. نمی‌دانند در کجا ایستاده‌اند و آن تاریخ را نوشته‌اند و خودآگاهی نسبت به خودشان نداشتند. دکتر آقاجری با روشن کردن چراغی با عنوان مبانی علم تاریخ و توسعه فلسفه تاریخ ابزاری به دست دانشجویان و استادان داده است، البته محصول کار فرد ایشان نیست اما در آن جمعی که نقش داشتند حرف اول را زده‌اند. ایشان نقش مؤثری در گسترش تاریخ علم‌الاجتماعی، تاریخ جامعه‌شناختی، تاریخ روانشناختی، تاریخ فرهنگی و... داشته است. در قبل از انقلاب و دهه‌های اول بعد از انقلاب تاریخ‌نگاری ما تاریخ‌نگاری محض بوده است و کمتر به این موضوع عنایت شده است.

۳ شما می‌توانید با دکتر آقاجری در جایگاه کنش‌گر سیاسی و اجتماعی موافق یا مخالف باشید. اغلب اهل تاریخ در این قسمت سوم ورود نمی‌کنند یا اگر ورود کنند به صورت شخصی است چون هزینه دارد. ویژگی ایشان در کنشگری شجاعت و شهامت است که من آن را ندارم. برخی انتظار دارند همه اهل تاریخ چریک باشند. یک مشکلی که ایشان برای ما ایجاد کرده همین است؛ همه انتظار دارند مثل دکتر آقاجری مبارز سیاسی باشیم و سخنرانی آن‌چنانی کنیم. دو سال قبل که اینجا بودم و در مراسم سالگرد آقای دکتر آیینه‌وند به جای آقای دکتر آقاجری سخنرانی کردم (در آن زمان البته دکتر آقاجری احضار شده بود و برای همین نتوانسته بودند بیایند) یک مثالی زدم اینکه «ما در تاریخ‌مان تقریباً همیشه سه کانون قدرت داشتیم. یکی قدرت مستقر بود؛ حکومتگران و پادشاهان و اهل شمشیر بودند. دیگری، دیوانسالاران و بوروکرات‌ها و اصحاب قلم و اهل قلم بودند مانند وزرا که مثلاً وظیفه‌شان این بود اهل شمشیر را آرام و رام کنند؛ مانند خواجه نظام الملک، خواجه نصیر و جوینی و... سومین کانون قدرت اپوزیسیون در هر دوره‌ای بودند». بین دو کانون قدرت دوم و سوم ارزیابی صورت می‌گیرد که ارزش کدام بیشتر است. کاری که خواجه نظام‌الملک و جوینی و خواجه نصیر انجام دادند یا حسن صباح و حسن جوری و... در فیلم سربداران دو سمبل را در آنجا می‌بینید؛ یکی شیخ حسن جوری، نماد مقاومت، به تعبیر امروزی انقلابی‌گری (آن زمان چنین اصطلاحی نبود)، مخالفت با وضع موجود و قیام مسلحانه و دیگری قاضی شارع. در گروه تاریخ ما آقای دکتر آیینه‌وند نماد خواجه نصیر بود و دکتر آقاجری نماد شیخ حسن جوری است. ما به هر دوی اینها نیاز داریم. البته من روحیاتم به آقای دکتر آیینه‌وند نزدیکتر است تا شیخ حسن جوری و آقای دکتر آقاجری. شاید در گذر زمان تاثیر دکتر آیینه‌وند و خواجه نظام‌الملک بیشتر باشد اما من عاشق شیخ حسن جوری هستم.

در این ساحت من یک نقد به آقای دکتر آقاجری دارم و آن هم این است که من اگر جای ایشان بودم دو چیز را در نظر می‌گرفتم: ۱-مصلحت ۲-انعطاف. سیاست‌ورزی بدون مصلحت به نظر من امکان ندارد. از زمانی که من ایشان را می‌شناسم یعنی در سازمان مجاهدین انقلاب(اولیه) تا امروز اگرچه دیدگاه‌های ایشان بسیار عوض شده است اما در سیاست‌ورزی ایشان چه در عرصه عمل و چه در عرصه نظر، مصلحت خیلی جایگاهی ندارد. نمی‌خواهم ایشان را خدایی ناکرده متهم به دگماتیسم بکنم اما در عالم سیاست «این است و جز این نیست» به نظر من جواب نمی‌دهد. با همه احترامی که برای ایشان قائلم به نظرم در عرصه عمل و نظر انعطافشان کم است. به چیزی که می‌رسد می‌ایستد و هزینه‌اش را هم می‌دهد. من اگر جای ایشان بودم کمی نمک مصلحت و انعطاف را بر این کنشگری می‌افزودم. اول انقلاب شریعتی می‌گفت و ما هم می‌گفتیم: «علی(ع) حقیقت را فدای مصلحت نکرد.» اتفاقاً ایشان جایی که خوارج آمدند و به ایشان گفتند: «کافر شدی و باید توبه کنی.» [امام]علی که کافر نشده بود، که بیاید توبه کند اما نایستاد که با اینها جرو بحث کند و گفتند: «استغرالله ربی و اتوب الیک.» این را بگفت و خوارج قبول کردند. پس تدبیر و تحمل بایدش در این عرصه.

فرهیختگان و زندگی بهتر برای انسان‌ها

محمدعلی اکبری، استاد تاریخ دانشگاه بهشتی: ما اساساً دو نوع مواجهه با دانش داریم. دانش به منظور شناختن و فهمیدن جهان و دانش برای تغییر جهان. این را نمی‌شود انکار کرد که آقاجری چه در مقام مورخ و چه در جایگاه کارگزار و دکتر سیاسی، اجتماعی و فرهنگی اساساً مواجهه‌اش مواجهه متفاوتی است. چیزی که به نظر من در مورد دکتر شریعتی نیز به درستی فهم نشد و در قیل و قال ایدئولوژی‌ستیزی و امثال اینها گم شد. شریعتی در بحث‌های خودش این موضوع را طرح کرد: «علم برای علم و هنر برای هنر یا علم برای چیز دیگری یا هنر برای چیز دیگری». من به عنوان کسی که از اوایل سال ۶۲ یا ۶۳ با آقای دکتر آقاجری آشنا شدم و توفیق همراهی و همقدمی با ایشان داشتم این را شهادت می‌دهم که مواجهه ایشان با دانش تاریخ و همینطور با موضوع کنش اجتماعی، موضع تغییرخواهی و تحول‌خواهی است و اقتضای چنین مواجهه‌ای چنین پیامدهایی را به دنبال دارد. یعنی باید از موضع انتقادی وارد شوند تا بتوانیم به موضوع تغییر هم بیاندیشیم.

دکتر آقاجری از فهم من یک عالم نیست که هست. یک آکادمیسین نیست که هست اما فراتر از اینها یک فرهیخته است. یعنی درخت وجود او بار علم گرفته است ولی من نگرانم و به نظام دانشگاهی باید اعلام خطر کرد که مبادا فرهیختگی را مورد غفلت قرار بدهیم. انسان فرهیخته انسان دردمند است. انسان آن دیگری و انسان شرافتمند و آزاد و متعهد است نسبت به علم و دانشی که فراگرفته است. آقاجری‌ای که من می‌شناسم مواجهه‌اش با علم و دانش به دانستن خاتمه پیدا نمی‌کند و دانشی که او در پی آن است مقصد دیگری دارد و آن تغییر و تحول ایجاد کردن است. دکتر آقاجری سمبل نسلی است که این عنصر فرهیختگی را داشته‌اند. ایشان علم را برای تغییر و تغییر را برای زندگی بهتر و کمال‌یافته‌تر انسان می‌خواهند.

ناشکری و ظلمی که عادت می‌شود

داریوش رحمانیان، استاد تاریخ دانشگاه تهران: آقای دکتر آقاجری نسبت به خودشان قصور داشتند اما جامعه و شرایط سیاسی، اجتماعی تقصیر داشته است. کشور ما یکی از بدبختی‌هایش این است که قاعده شکر را فراموش کرده است و ما سرمایه‌های بزرگمان را قدر نمی‌شناسیم و حواسمان به آن نیست. شکر یعنی توجه کردن و فکر می‌کنم مهمترین سوال حضرت حق در آن دنیا از همه انسان‌ها این است که چرا توجه نکردی و ناشکری کردی. تجلی این ناشکری بی‌توجهی به سرمایه‌ها است نسبت به پژوهشگران، استادان، سرمایه‌های فرهنگی، نخبگان دانشگاهی، نخبگان هنری، نسبت به آب و موقعیت جغرافیایی و.... مثلاً کشور ما با توجه به موقعیت جغرافیایی در صنعت گردشگری می‌توانست اندازه ۱۰ هزارتا بمب اتم ایمنی برای کشور ایجاد کند. این‌ها ناسپاسی است. اینجا ما از آقای دکتر آقاجری به دلیل قصور خودش ناراضی هستیم اما از جامعه و سیاست و حکومتی که نعمت وجود امثال ایشان را با بی‌توجهی و دردسرها معطل گذاشته، گله‌مند هستیم. الان رئیس دانشگاه تربیت مدرس اینجا هستند و من می‌خواهم به موضوعی اشاره کنم. شاگردان آقای آقاجری سال‌ها پیش استادتمام شده‌اند و تازه چند سال پیش ایشان استادیار شدند. چرا چنین ستم و ظلمی باید اتفاق بیفتد و عادی شود. حدیثی از زبان امام علی نقل شده است که من هربار آن را می‌شنوم تا عمق جانم می‌لرزد. «أفضَلُ العِبادَةِ غَلَبَةُ العادَةِ» برترین عبادت غلبه بر عادت است. ظلم در این کشور این‌چنین جا افتاده است که مثلاً وقتی ایشان استادیار می‌مانند، همکارانش نیز می‌گویند باید بماند. این عادت‌ها درد است. اینها مایه تأسف است.

آگهی مفقودی

برگ سبز سند کمپانی و تسلسل اسناد محضری خودروی سواری پیکان ساده کار مدل ۱۳۶۲ شماره موتور ۱۱۲۶۲۰۰۰۷۴ شماره شاسی ۱۶۴۶۶۳۳۶۹ شماره پلاک ۱۳ ایران ۵۲۹ ق ۷۶ بنام هدایت اله دهقانی پوده مفقود و از درجه اعتبار ساقط می‌باشد.

اداره کل ثبت اسناد و املاک استان اصفهان - اداره ثبت اسناد و املاک حوزه ثبت ملک غرب اصفهان
شناسه آگهی: ۲۰۷۳۲۳۸
آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین‌نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی
برابر آرا صادره هیات‌های موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی منطقه غرب اصفهان تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی محرز گردیده است. لذا مشخصات متقاضیان و املاک مورد تقاضا به شرح زیر به منظور اطلاع عموم در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می‌شود. در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضیان اعتراضی داشته باشند می‌توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید، ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض، دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نماید. ردیف ۱- برابر رای شماره ۱۶۲۷۴ مورخ ۱۴۰۴/۰۸/۰۱ هیات چهارم مالکیت خانم مهری موذنی آقارانی به شناسنامه شماره ۱۶۹۹ کدملی ۱۲۸۲۹۴۸۰۳۲ فرزند محمود در ششدانگ یک باب ساختمان به مساحت ۵۵٬۹۰ مترمربع پلاک شماره فرعی از ۱۶ اصلی واقع در اصفهان بخش ۱۴ حوزه ثبت ملک غرب اصفهان از مالکیت فتح‌ا... رضای برزانی فرزند حیدر سند ۵۳۲۸۴ مورخ ۵۸٬۹٬۷ دفترخانه ۷۷ اصفهان تایید و محرز گردیده است. تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۴/۹/۲۹ تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۴/۱۰/۱۴
شهریاری / رئیس منطقه ثبت اسناد و املاک غرب اصفهان

اداره کل ثبت اسناد و املاک استان خراسان شمالی - اداره ثبت اسناد و املاک حوزه ثبت ملک شیروان
شناسه آگهی: ۲۰۷۵۰۱۸
هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی
آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین‌نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی
برابر رای شماره ۱۴۰۴/۱۰۷۰۲ کلاسه ۱۴۰۴۱۱۴۴۰۷۱۱۴۰۰۰۲۸۷ هیات اول موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک شیروان تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی آقای/خانم رمضان موید به شناسنامه شماره کد ملی ۰۸۲۸۸۲۹۲۵۱ صادره فرزند در ۳ دانگ ۶ از ۶ دانگ مغازه بدینصورت که مساحت ۲۴٬۹۲ متر جزء پلاک ۲۸۴۷ فرعی از ۲- اصلی ناحیه ۴ از محل مالکیت حسن باصبردالنجان (قسمتی از مالکیت وی) واقع در خراسان شمالی بخش ۵ حوزه ثبت ملک شیروان محرز گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می‌شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می‌توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید، ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض، دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.
تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۴/۹/۲۹ تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۴/۱۰/۱۴
محمد زارعی / رئیس ثبت اسناد و املاک

شرکت ملی حفاری ایران «سهامی خاص»
شرکت ملی نفت ایران
آگهی مناقصه (نوبت اول)
مشخصات فراخوان:

نام مناقصه‌گزار	شماره فراخوان	موضوع فراخوان	مبلغ برآورد (ریال)	مبلغ برآورد (یورو)	مبلغ تضمین
شرکت ملی حفاری ایران	۲۰۰۴۰۹۳۹۸۵۰۰۰۹۷۰	تعمیر اساسی و تامین قطعات یدکی مربوط به بازسازی و ارتقاء ۳ دستگاه پمپ تراک مدل نشنال	۶۳٬۲۶۸٬۲۰۰٬۰۰۰	۱٬۸۶۹٬۳۴۴/۷۶	۴۹٬۱۵۳٬۰۰۰٬۰۰۰ ریال

روش ارزیابی: براساس کسب حداقل امتیاز مربوط به معیارهای موجود در استعلام‌های ارزیابی کیفی که توسط متقاضیان شرکت در مناقصه تکمیل می‌شود، انجام می‌گردد. (حداقل امتیاز ۵۰)
تحویل اسناد به شرکت: سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به نشانی www.setadiran.ir و اصل ضمانت نامه به آدرس اهواز- بلوار پاسداران بالاتر از میدان فرودگاه - شرکت ملی حفاری ایران - ساختمان پایگاه عملیاتی - طبقه اول پارت B - اتاق ۱۰۷- دبیرخانه کمیسیون مناقصات- شماره تماس ۳۴۱۰۰۰۰۰ - ۰۶۱-۳۴۱۴۶۶۵۸
تاریخ شروع دریافت اسناد: توزیع اسناد از یک روز پس از چاپ آگهی نوبت دوم آغاز شده و تا ۷ روز پس از آن ادامه خواهد داشت. از روز یکشنبه مورخ (۱۴۰۴/۰۹/۲۰) لغایت روز سه شنبه مورخ (۱۴۰۴/۱۰/۰۹)
آخرین مهلت ارسال پاسخ استعلام: ۱۴ روز پس از آخرین روز دریافت اسناد روز چهارشنبه مورخ (۱۴۰۴/۱۰/۲۴)
انواع تضامین قابل قبول: ضمانتنامه بانکی (به جز ضمانتنامه بانک پاسارگاد و سپه که مورد قبول نمی‌باشد) و یا ضمانتنامه‌های صادره از سوی موسسات اعتباری غیر بانکی دارای مجوز فعالیت از بانک مرکزی اصل فیش واریز وجه نقد به حساب شماره ۴۰۰۱۱۱۱۴۰۰۶۳۷۶۶۳۶ نزد بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران تحت عنوان تمرکز وجوه سپرده شرکت ملی حفاری ایران (شماره شبا IR۳۵۰۱۰۰۰۰۴۰۰۱۱۱۴۰۰۶۳۷۶۶۳۶ و سایر تضمین‌های معتبر در آیین‌نامه تضمین معاملات دولتی به شماره ۵۰۶۵۹ ت/۱۲۳۴۰۲ مورخ ۹۴/۰۹/۲۲ مورد قبول و پذیرش می‌باشد.
مدت اعتبار پیشنهاد/تضمین: ۹۰ روز (برای یک بار در سقف مدت اعتبار اولیه قابل تمدید باشد)
کانال‌های اطلاع رسانی شرکت ملی حفاری ایران http://sapp.ir/nidc_pr www.nidc.ir
شناسه آگهی: ۲۰۶۸۶۶۸